

- นรา มัยควรมีเงินมากกว่านี้
- ดมัย ซื้อลอคเทอร์หรือคะ
- นรา มัยคิดว่าจะหากินกับลอคเทอร์หรือ ?
- ดมัย ไม่คะ ไม่เห็นเคยถูกสักที
- นรา เลือกเอาไอของแน่ ๆ ดีกว่า
- ดมัย ทางไหนล่ะคะ
- นรา ก็โกรกกะทิงยั้งงัดละ มัยจะสร้างโรงเรียนเด็กกำพร้าได้หลายร้อยหลังที่เกี่ยว
- ดมัย (นิ่ง)
- นรา ไม่เห็นควยอีกแล้วซี
- ดมัย เปลาคะ แค่มัย - เกลียค
- นรา เกลียคอะไร
- ดมัย บอกไม่ถูกคะ มัยรู้สึกว่ ๔ ไม่อยากพูดเลย พูดแล้วก็ไม่สบายใจ
- นรา รู้สึกแบบที่รู้สึกไซ้ใหม่
- ดมัย พี่คิดว่ายังงัดละคะ
- นรา พี่ว่ามัยยังเข้าใจผิดอยู่อีกมาก พี่พูดถึงโกรกกะทิงที่ไร มัยก็ไม่ชอบ
- ดมัย ค่ะ เบนจริงเช่นนั้น เวลานี้มัยรู้สึกว่ โกรกกะทิงมันเหมือนนิศาจตี ๆนี้เอง
มันคอยทำลายทุกอย่างที่มัยอุทิศส่ำหัดนมมาตั้งแต่เด็ก ๆ
- นรา อะไร
- ดมัย ความรักคะ
- นรา เอาอีกแล้ว อารมณ์เก่า ๆ มาอีกแล้ว
- ดมัย เราต้องพูดกันช้า ๆ มาหลายครั้งแล้วเรื่องโกรกกะทิง มัยไม่อยากจะพูดอีก
แต่พี่ก็พูดขึ้นมาอีกจนได้
- นรา โห้ จะไม่ให้เราหาหรืออะไรกันบ้างเหียวหรือ

- ดมัย ก็หาหรือเรื่องอื่นซิคะ ทำไมถึงต้องเอาไกรกะทิงมาหาหรือทุกที พี่พุกอ้อมไปอ้อมมา แล้วก็มาลงเอาที่ไกรกะทิง พี่หายใจเป็นไกรกะทิงอย่างเดียวกัน
- นรา พี่อยากขอร้องมัยสักอย่างหนึ่ง
- ดมัย อะไรคะ
- นรา อย่าคิดสงสัยอะไรในตัวพี่ ความสงสัยเป็นยาพิษ
- ดมัย มัยไม่อยากจะสงสัยอะไรหรอกคะ เราก็เห็นกันมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย พี่เป็นคนซื่อ เป็นคนดี มัยเชื่อ แต่ถ้าเราจะแข่งงานกัน มัยก็อยากจะพุกตรง ๆ ว่า ยังหนักใจ ตัวเอง เราไม่ใช่ญาติก็เหมือนญาติ เดินไปโรงเรียนกันมาตั้งแต่คุณพ่อขังอยู่ คนไม่มีท่าน มัยเชื่อพี่ทุกอย่าง แต่มัยไม่เชื่อตัวเอง
- นรา ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจเลย เธอพุกฟังยากยิ่งซิคะทุกวัน
- ดมัย งั้นหรือคะ ก็แปลว่า เรายังเข้าใจกันไม่พอ ถ้าเราเข้าใจกันดีแล้ว พี่คงฟังมัยรู้เรื่อง
- นรา แปลว่าพี่ไม่เข้าใจเธอ งั้นหรือ
- ดมัย ค่ะ พี่ไม่เข้าใจมัยแน่
- นรา ไม่เข้าใจยังไง
- ดมัย ไม่เข้าใจว่ามัยต้องการอะไรในชีวิตแต่งงาน
- นรา ก็มัยต้องการอะไรเล่า
- ดมัย ต้องการให้ตัวเองหายหนักใจตัวเอง ต้องการให้ตัวเองเชื่อตัวเอง
- นรา พุกแบบนี้แล้วจะเกณฑ์ให้พี่เข้าใจได้ยังไง แย่กันเท่านั้นเอง
- ดมัย ทำไมพี่ไม่ถามละคะว่า ทำอย่างไร มัยจึงจะหายหนักใจตัวเองและเกิดความเชื่อ ตัวเอง
- นรา สมมุติว่า พี่ถาม มัยจะตอบว่าอย่างไร

- ลมัย มัยจะตอบว่า ถ้าจะให้มัยหายหนักใจตัวเองในชีวิตแต่งงาน จนเกิดความรู้สึกตัวเองว่าจะทำให้พี่มีสุขได้ พี่ก็ต้องทำให้มัยเชื่อว่า เราแต่งงานกันด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความโลภ
- นรา โลก
- ลมัย ค่ะ พี่กำลังหลงอยู่ในความโลภ ชอบลักษณะคะที่พี่คุณตรง ๆ พี่ไม่ได้สนใจกับความรักเท่าไร พี่ผู้ถึงแก่โกรธกะทิง มัยคิดว่า ถ้าโกรธกะทิง เปนผี มันก็คงเข้าสิงพี่ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง
- นรา มัย เธอคิดไปเอง เธอหาความ
- ลมัย ไม่ได้หาความคะ มัยพูดตามความเป็นจริง พี่ไม่ได้เอาใจใส่กับมัยเท่าไร พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า จะให้พี่มาคอยพนอ มัยพูดจากความรู้สึก มันช่วยไม่ได้คะ ที่มัยจะรู้สึกอย่างนี้ พี่ไม่รู้สึก พี่จึงไม่ทราบ
- นรา มัยคิดมากเกินไป
- ลมัย ไม่มากคะ คิดตามเหตุผลที่เป็นจริง ตั้งแต่คุณแม่ของพี่เปิดพินัยกรรมให้คุณลุง พี่ก็เปลี่ยนไปทันที พี่ผู้ถึงแก่เรื่องโกรธกะทิง จนรำคาญ แต่ก่อนเราเคยพูดถึงฟ้า ถึงฝน ถึงดอกไม้ ถึงเพลง คนตรี แต่เดี๋ยวนี้พี่ผู้ถึงแก่ทอง ทองกำลังเป็นเจ้าหัวใจของพี่ ทองสำคัญกว่าหัวใจของเราเสียแล้ว อย่างนี้จะให้มัยเชื่อได้อย่างไร ถ้า ชีวิตแต่งงานของเราจะมีสุข มัยเชื่อว่า ทองจะทำให้พี่ไม่ใช่พี่นรา ไม่มีทางจะเป็นพี่นราคนเก่าได้อีกเลย พี่จะเหมาะก็ระเพาะผู้หญิงอย่างคุณส่งศรีเท่านั้น
- นรา ถ้ามัยคิดมากอย่างนี้ ชีวิตของเราก็คงไม่มีสุข
- ลมัย ไม่ใช่คิดมากนะคะ มัยคิดตามเหตุผลที่ควรจะเป็น ทุกวันนี้เงินทองกำลังเป็นเจ้า ~~ชีวิต~~ ชีวิตของสังคม เงินทองทำให้มนุษย์หมกความบริสุทธิ์ทางใจ ถ้าพี่เป็นทาสของทอง ความบริสุทธิ์ทางใจก็จะเสื่อม ความรักของเรา ก็จะพลอยเป็นอันครายไปด้วย
- นรา หมายความว่ามัยไม่เชื่อพี่

ลมัย ไม่ใช่ไม่เชื่อค่ะ แถกแล้ว

นรา ถ้าเรามีชีวิต อยู่ด้วยความกลัว เราก็ไม่ต้องทำอะไรกัน

ลมัย เปล่า ไม่ใช่อย่างนั้น เรามองกันคนละแง่ มัยเห็นว่า ถ้าธราประมาท เราก็เสี่ยง
กับความตายเสมอ มัยถือคติว่า ชีวิตต้องรอบคอบ โดยเฉพาะชีวิตแต่งงาน

นรา (ถอนใจ) ถ้าเราจะต้องอยู่กับด้วยความกลัว ความไม่เข้าใจ อย่างนี้
ชีวิตของเราก็หมดหวัง พยายามเพื่อความก้าวหน้า ความก้าวหน้าต้องการความกล้า
ที่มองไม่เห็นอันตรายถ้าเราจะมีทอง

ลมัย ทองเรามีได้ค่ะ แต่ไม่ใช่ไปผจญถึงแก่ทองจนคิดอะไร เป็นต้องไปหมด

นรา นั้นเธอรู้สึกไปเอง

ลมัย มัยไม่ได้รู้สึก มันเป็นความจริง

นรา เธอหาความที่

ลมัย เราพูดความจริงกัน ไม่ได้หาความ

นรา ที่ไม่มีความสุขเลย ไอ้โกรกกะทิงนี่มันอาภรรพ์ พุกไม่ถูก ตั้งแต่วันเปิ คพิณยกรรม
ที่มีแต่ความทุกข์ ทุกข์เพราะเธอคิดไปเอง เธอสร้างความทุกข์ให้พี่โดยที่พี่ไม่ได้ทำ
ผิดอะไร

ลมัย (เสียน้อยใจ) ถ้าพี่คิดอย่างนั้น มัยก็เสียใจ

นรา พี่ไม่ได้หาความนะ

ลมัย ค่ะ ไม่ได้หาความ มัยคนเดียวเป็นคนหาความ พี่พุกถูกแล้ว ไอ้โกรกกะทิงนี่มัน
อาภรรพ์ มันเหมือนปีศาจ มันทำให้เราหมดความสุข พี่ก็เห็นอย่างนี้ แล้วทำไม
พี่ถึงได้คอยแค่นใจกับมันอยู่ตลอดเวลา

นรา โช้ มัย มันช่วยสร้างฐานะให้เราได้

ลมัย พี่เชื่อหรือคะว่า โกรกกะทิงมีจริง ตั้งแต่วันที่คุณแม่ของมัยเปิ คพิณยกรรม มัยไม่
เคยรู้สึกตื่นเต้นอะไรสักนิด

โกรกกะทิง

- ๕ -

บทละครวิทยุของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดยคณะถาวรดีร์
(๕๖ กันยายน ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.)

(คนตรี)

(เสียงลมัยร้องเพลงเล่นเบา ๆ คนเดียว เสียงเด็กแฉกแฉกเสียง แล้วก็เปิด
จานเสียง ควรใช้เพลงเย็น ๆ เมื่อจานเสียงใกล้จะจบ ก็มีเสียงเด็กมาบอก
ว่า นรามมาหา

เด็ก

คุณนรามมาครับ

ลมัย

เชิญเข้ามาได้เลย บอกว่าฉันอยู่ในเรือนสวน

(เสียงผีเท้าเด็กเดินออกไป ลมัยยังคงฟังเพลงต่อไปอีก แล้วก็มีเสียงผีเท้าของนรา)

นรา

ทำไมอยู่เรือนสวนแต่เช้าเดียว ลมัย ชีวิตของเธอช่างสบายเสียจริง ๆ

ลมัย

อิจจาหรือคะ แก้มัยเป็นคนรักโลกคะ

นรา

อ้าว ทำไม

ลมัย

ก็ไม่ได้ทำการทำงานอะไรนี่คะ ใจแน่มั่ง ๆนอน ๆ

นรา

แต่ลมัยก็ช่วยตั้งโรงเรียนเด็กกำพร้าขึ้น นี่ก็เห็นจะช่วย/ชีวิต เขาเปิดนิ คมคนชรา
ขึ้นอีกไม่ใช่หรือ

ลมัย

ก็ทำไปยั้งงั้นแหละคะ งานของผู้หญิงชาวบ้าน

นรา

แต่ถ้าสำเร็จก็เป็นงานที่พี่จะตงภูมิใจ มัยทำเงียบ ๆแบบโคตทองหลังพระ
ถึงจะไม่มีใครรู้ ก็ไม่แปลก มันสำคัญอยู่ที่ผลงาน ไม่จำเป็นจะต้องไปตี คำว่า
ทำแบบชาวบ้าน พี่มองไม่เห็นวามัยจะเป็นคนรักโลกได้อย่างไร ถ้ามัยมีเงินมาก
กว่านี้ มัยก็คงจะขยายโรงเรียนเด็กกำพร้าให้ใหญ่โตขึ้นอีก ก็จะเป็นบุญกุศลมากขึ้น

ลมัย

ก็ทำไปตามกำลัง เงินของคุณพ่อทั้งนั้น

- นรา มียควรจะมีเงินมากกว่านี้
- ดมัย ขี้ดอคเตอร์หรือคะ
- นรา มียคิดว่าจะหากินกับดอคเตอร์หรือ ?
- ดมัย ไม่คะ ไม่เห็นเคยถูกสักที
- นรา เลือกลงเอาไอของแน่ ๆ ก็กว่า
- ดมัย ทางไหนล่ะคะ
- นรา ก็โกรกกะทิงยั้งงัดละ มียจะสร้างโรงเรียนเด็กกำพร้าไคหลายร้อยหลังที่เดียว
(นี่)
- นรา ไม่เห็นด้วยอีกแล้วซี
- ดมัย เปลาคะ แค่มีย - เกดียก
- นรา เกดียกอะไร
- ดมัย บอกไม่ถูกคะ มียรู้สึกว่ + ไม่อยากพูดเลย พูดแล้วก็ไม่สบายใจ
- นรา รู้สึกแบบที่รู้สึกไซ้ใหม่
- ดมัย พี่คิดว่ายังงัดละคะ
- นรา พี่ว่ามียยังเข้าใจผิดอยู่มาก พี่พูดถึงโกรกกะทิงที่ไร มียก็ไม่ชอบ
คะ เป็นจริงเช่นนั้น เวลานี้มียรู้สึกว่ โกรกกะทิงมันเหมือนปีศาจที่ ๆ นี้เอง
มันคอยทำลายทุกอย่างที่มียอุทิศสาคัดถนนมามากตั้งแต่เด็ก ๆ
- นรา อะไร
- ดมัย ความรักคะ
- นรา เอาอีกแล้ว อารมณ์เก่า ๆ มาอีกแล้ว
- ดมัย เราต้องพูดกันช้า ๆ มาหลายครั้งแล้วเรื่องโกรกกะทิง มียไม่อยากจะพูดอีก
แต่พี่ก็พูดขึ้นมาอีกจนไค
- นรา ไห้ จะไม่ให้เราหารืออะไรกันบ้างเทียวหรือ

- ดมัย ก็หรือเรื่องอื่นมีคะ ทำไมถึงต้องเอาโกรกกระทิงมาหรือทุกที พี่หุค้อมไปอ้อมมา
 แล้วก็มาลงเอาที่โกรกกระทิง พี่หายใจเป็นโกรกกระทิงอย่างเดียวกัน
 นรา พี่อยากขอร้องมัยสักอย่างหนึ่ง
 ดมัย อะไรคะ
 นรา อย่าคิดสงสัยอะไรในตัวพี่ ความสงสัยเป็นยาพิษ
 ดมัย มัยไม่ยากสงสัยอะไรหรอกคะ เราก็กินกันมาตั้งแต่เด็กแค่นอย พี่เป็นคนชื่อ
 เป็นคนดี มัยเชื่อ แต่ถ้าเราจะแต่งงานกัน มัยก็อยากจะพูดตรง ๆ ว่า ยังหนักใจ
 ตัวเอง เราไม่ใช่ญาติเหมือนญาติ เดินไปโรงเรียนกันมาตั้งแต่คุณพ่อข่อยยังอยู่
 จนไม่มีท่าน มัยเชื่อพี่ทุกอย่าง แต่มัยไม่เชื่อตัวเอง
 นรา ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจเลย เธอพูดฟังยากยิ่งขึ้นทุกวัน
 ดมัย งั้นหรือคะ ก็แปลว่า เรายังเข้าใจกันไม่พอ ถ้าเราเข้าใจกันดีแล้ว
 พี่คงฟังมัยรู้เรื่อง
 นรา แปลว่าพี่ไม่เข้าใจเธอ งั้นหรือ
 ดมัย ค่ะ พี่ไม่เข้าใจมัยแน่
 นรา ไม่เข้าใจยังไง
 ดมัย ไม่เข้าใจว่ามัยต้องการอะไรในชีวิตแต่งงาน
 นรา ก็มัยต้องการอะไร เค้า
 ดมัย ต้องการให้ตัวเองหายหนักใจตัวเอง ต้องการให้ตัวเองเชื่อตัวเอง
 นรา พูดแบบนี้แล้วจะเกณฑ์ให้พี่เข้าใจได้ยังไง แย่กันเท่านั้นเอง
 ดมัย ทำไมพี่ไม่ถามล่ะคะว่า ทำอย่างไร มัยจึงจะหายหนักใจตัวเองและเกิดความเชื่อ
 ตัวเอง
 นรา สมมุติว่า พี่ถาม มัยจะตอบว่าอย่างไร

ดมัย

มัยจะตอบว่า ถ้าจะให้มัยหายหนักใจตัวเองในชีวิตแต่งงาน จนเกิดความรู้สึกตัวเองว่าจะทำให้มีสุขได้ พี่ก็ต้องทำให้มัยเชื่อว่า เราแต่งงานกันด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความโลภ

นรา

โลก

ดมัย

คะ พี่กำลังหลงอยู่ในความโลภ ชอบดัดจริตที่ทุกคนตรง ๆ พี่ไม่ได้สนใจกับความรักเท่าไร พี่พูดถึงแต่โกรกกระทิง มัยคิดว่า ถ้าโกรกกระทิงเป็นผี มันก็คงเข้าสิงพี่ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง

นรา

มัย เธอคิดไปเอง เธอหาความ

ดมัย

ไม่ได้หาความคะ มัยพูดตามความเป็นจริง พี่ไม่ได้เอาใจใส่กับมัยเท่าไร ทุกอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าจะให้พี่มาคอยพนอ มัยพูดจากความรู้สึก มันช่วยไม่ได้คะ พี่มัยจะรู้สึกอย่างนี้ พี่ไม่รู้สึก พี่จึงไม่ทราบ

นรา

มัยคิดมากเกินไป

ดมัย

ไม่มากคะ คิดตามเหตุผลที่เป็นจริง ตั้งแต่คุณแม่ของพี่เปิดพินัยกรรมให้คุณลุง พี่ก็เปลี่ยนไปทันที พี่พูดถึงแต่เรื่องโกรกกระทิง จนรำคาญ แต่ก่อนเราเคยพูดถึงฟ้า ถึงฝน ถึงดอกไม้ ถึงเพลง คนตรี แต่เดี๋ยวนี้พี่พูดถึงแต่ทอง ทองกำลังเป็นเจ้าหัวใจของพี่ ทองสำคัญกว่าหัวใจของเราเสียแล้ว อย่างนี้จะให้มัยเชื่อได้อย่างไร ถ้า ชีวิตแต่งงานของเราจะมีสุข มัยเชื่อว่า ทองจะทำให้พี่ไม่ใช่พี่นรา ไม่มีทางจะเป็นพี่นราคนเก่าได้อีกเลย พี่จะเหมาะก็แค่เพาะผู้หญิงอย่างคุณส่งศรีเท่านั้น

นรา

ถ้ามัยคิดมากอย่างนี้ ชีวิตของเราก็คงไม่มีสุข

ดมัย

ไม่ใช่คิดมากนะคะ มัยคิดตามเหตุผลที่ควรจะเป็น ทุกวันนี้เงินทองกำลังเป็นเจ้าของชีวิตของสังคม เงินทองทำให้มนุษย์หมดความบริสุทธิ์ทางใจ ถ้าที่เป็นทาสของทอง ความบริสุทธิ์ทางใจก็จะเสื่อม ความรักของเราก็จะพลอยเป็นอันตรายเป็นไปด้วย

นรา

หมายความว่ามัยไม่เชื่อพี่

ดมัย ไม่ใช่ไม่ใช่คะ แยกแล้ว
 นรา ถ้าเรามีชีวิต อยู่ด้วยความกลัว เราก็ไม่ต้องทำอะไรกัน
 ดมัย เปล่า ไม่ใช่อย่างนั้น เรามองกันคนละแง่ มัยเห็นว่า ถ้าขราประมาณ เราก็เสี่ยง
 กับความตายเสมอ มัยถือคติว่า ชีวิตต้องรอบคอบ โดยเฉพาะชีวิตแต่งงาน
 นรา (ถอนใจ) ถ้าเราจะคงอยู่กับด้วยความกลัว ความไม่เข้าใจ อย่างนี้
 ชีวิตของเราทั้งหมดหวัง ที่อยู่เพื่อความก้าวหน้า ความก้าวหน้าต้องการความกล้า
 ที่มองไม่เห็นอันตรายถ้าเราจะมีทอง
 ดมัย ทองเรามีได้คะ แต่ไม่ใช่ไปยืมตั้งแต่ทองจนคิดอะไร เป็นที่สงไปหมด
 นรา นั้นเชอรูสึกไปเอง
 ดมัย มัยไม่ใคร่รู้สึก มันเป็นความจริง
 นรา เชอหาความพี
 ดมัย เราพูดความจริงกัน ไม่โกหาความ
 นรา พีไม่มีความสุขเลย ไอ้โกรกกะทิงนี่มันอาอรรพ์ พุกไม่ถูก ตั้งแคว้นเป็ คพิณยกรรม
 พีมีแต่ความทุกข์ ทุกข์เพราะเชอคิดไปเอง เชอสร้าง ความทุกข์ให้พีโดยที่พีไม่ได้ทำ
 ใดคะไร
 ดมัย (เสียใจน้อยใจ) ถ้าพีคิดอย่างนั้น มัยก็เสียใจ
 นรา พีไม่โกหาความนะ
 ดมัย คะ ไม่โกหาความ มัยคนเกี่ยวเป็นคนหาความ พุกถูกแล้ว ไอ้โกรกกะทิงนี่มัน
 อาอรรพ์ มันเหมือนปีศาจ มันทำให้เราหมดความสุข พีก็เห็นอย่างนี้ แล้วทำไม
 พีถึงได้คอยแต่สนใจกับมันอยู่ตลอดเวลา
 นรา ไช้ มัย มันช่วยสร้างฐานะให้เราได้
 ดมัย พีเชื่อหรือคะว่า โกรกกะทิงมีจริง ตั้งแต่วันที่คุณแม่ของมัย เป็คพิณยกรรม มัยไม่
 เคยรู้สึกตื่นเต้นอะไรสักนิด

- นรา เพราะเธอไม่เชื่อ
- ฉวี อาจเป็นไปได้ค่ะ แต่ถึงจะเชื่อ ก็ไม่ขึ้นต้น เพราะทองกับหัวใจมันมีค่าต่างกัน
มากนัก มียไม่เป็นที่มาของทองหรอกค่ะ
- นรา พี่ก็ไม่เป็นที่มาของทอง เธอคิดว่าพี่เป็นที่มาของมันหรือ
- ฉวี มียไม่ทราบค่ะ
- นรา ทุกคนไม่รู้เรื่อง อ่าทุกคนคิดว่า พี่ไม่เข้าใจว่าทำไมเธอถึงคิดอย่างนี้ ไม่เข้าใจ
จริง ๆ นี่เรายังไม่เคยแต่งงานกันนะ ถ้าแต่งงานกันแล้ว....ตายแน่
- ฉวี ก็อย่าแต่งสิคะ
- นรา แล้วแต่เธอ มันเรื่องของเธอ

(นรา เดินลงบันได ๗ ออกไปด้วยความโกรธ)

(คนตรี)